

Въ живота на софийската колония отъ тази епоха не се отбелязватъ особени промѣни. Презъ 1602 г. е споменатъ въ едно продавателно дубровчанина Иванъ ди Георги, софийски търговецъ, че е продалъ на своя сънародникъ Иванъ ди Димитри имота си въ София, находящъ се на ул. Чаршийска, до Кервансарая¹⁾. Презъ 1606 г. голѣмия търговецъ Рести напустналъ софийската колония, за да прекара останалитѣ години отъ своя животъ въ Дубровникъ²⁾. Неговъ замѣстникъ въ София станалъ Матео ди Рести. Името му се срѣща, както въ търговската книга на Рести, тъй и въ завещанието на пловдивския търговецъ Лука Брайовъ, съ когото заедно доставяли кожи отъ областта Загора³⁾. Презъ 1606 г. отъ Дубровникъ е била издадена заповѣдъ за назначаването на софийския търговецъ Никола Поповичъ за драгоманъ на цариградскитѣ посланици⁴⁾. Последнитѣ презъ следващата година сж посетили София и висшитѣ турски власти, въ връзка съ уреждане търговскитѣ привилегии на дубровчанитѣ⁵⁾. Презъ следващата година е регистрирано едно нареждане на републиката до Джакомо Лукари въ София, съ което той е билъ назначенъ за епископъ на Маркана въ Италия⁶⁾. Новия кепеланъ на София презъ 1609 г. билъ Джакомо Куретичъ, който приелъ по нареждане отъ Дубровникъ завещанието на търговеца Марино Балашъ, починалъ въ София, въ дома на дубровчанина Лука Жаманья⁷⁾.

Въ началото на 17 в. търговията на софийскитѣ дубровчани се засилила. Настѣпилитѣ години на спокоенъ стопански животъ дали възможностъ на дубровнишкитѣ търговци да засилятъ търговията си въ вътрешността на Балканския полуостровъ по сухо и море. Отъ запазенитѣ въ Дубровникъ нотариални документи и търговска кореспонденция отъ тази епоха се вижда бързото нарастване на дубровнишкитѣ колонии въ Нови Пазаръ, Прокупле и Бѣлградъ. Търговцитѣ отъ първитѣ два града влизатъ въ тѣсни връзки съ дубровчанитѣ въ София, като обслужватъ приемането на праткитѣ имъ съ стоки и препращането имъ за

¹⁾ Датата е изгорена. „... Iohanes Georgii mercator Sofia, sponte dedit, tradidit e vendidit Iohanni Demetrii ibidem presenti et ementi medietatem totius domus et doganee ipsius Iohanis Georgii positae in Sofia in via seu ciarsada mercatorum Raguseorum e regione Carvasariae...“ Div. not. т. 130 f. 197V⁰.

²⁾ Отъ оставеното презъ 1612 г. завещание се вижда, че Рести презъ това време ималъ да ликвидира търговскитѣ си връзки само съ нѣкои италиански градове. Test. т. 54 f. 224.

³⁾ „... Item detto ser Matteo, chi li scrisse, che andasse in Zagora levarli sua cuori, che li farà bona, quello che spenderà, ... dove spesi aspri 1100, dico mille cento, quali li deve far boni detto ser Matteo, e piu aspri ducento settanta per il curiere che li ordinò mandare aposta alli mercanti in Zagora che detti spedissero li cori a ser Matteo detto ha dato detto Luca Braiov per suo conto buffaline 125, mandarli a Ragusa...“ Test. т. 52 f. 233V⁰.

⁴⁾ Lett. e com. т. 41 f. 140.

⁵⁾ Писмо на Marino Basegli и Giacomo Bobali отъ Harmanli отъ 21. VII. 1607. fasc. 48 № 1856.

⁶⁾ Lett. e com. т. 41 f. 235.

⁷⁾ Test. т. 54 f. 20. При завещанието е присѣтствувалъ като свидетел нѣкой си Ivan schiavo di nationa valacca. По поводъ на това завещание били назначени за пълномощници на наследницитѣ на починалия Балашъ софийскитѣ търговци Матео Рести и Радо Поповичъ. Наследството, обаче, въ София било секвестрирано отъ единъ отъ кредиторитѣ на починалия — Паскаль Алигрети и то съ помощта на турскитѣ сѣдилища. Затова отъ Дубровникъ последвала строга заповѣдъ да се предаде всичко тамъ, гдето да се отнесатъ и самитѣ кредитори. Цѣлата преписка по този поводъ е регистрирана въ Lett. e com. т. 42 f. 13, 13V⁰, 28V⁰.